

8176 LLEI 12/1986, d'1 d'abril, sobre regulació de les atribucions professionals dels arquitectes i enginyers tècnics. («BOE» 79, de 2-4-1986, i «BOE» 100, de 26-4-1986.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Preàmbul

La Llei 2/1964, de 29 d'abril, va establir el criteri bàsic de reordenació dels ensenyaments tècnics i en el seu desplegament el Govern va dictar diverses normes reguladores de les denominacions dels arquitectes i enginyers tècnics, de les seves facultats i atribucions professionals i dels requisits que s'haurien de complir per a la utilització dels nous títols pels aparelladors, perits, facultatius i ajudants d'enginyers.

A través de l'expressada normativa es van introduir una sèrie de restriccions i limitacions en l'exercici professional dels titulats que el Tribunal Suprem ha anat modificant i corregint, i es va establir com a cos de doctrina jurisprudencial el criteri que les atribucions professionals dels arquitectes i enginyers tècnics siguin plenes en l'àmbit de la seva especialitat respectiva, sense altra limitació qualitativa que la que es derivi de la formació i els coneixements de la tècnica de la seva pròpia titulació i sense que, per tant, se'ls puguin imposar vàlidament limitacions quantitatives o establir situacions de dependència en el seu exercici professional respecte d'altres tècnics universitaris.

Acceptant aquests criteris i donant compliment al que preveu l'article 36 de la Constitució, aquesta Llei aborda únicament la regulació de les atribucions professionals dels arquitectes i enginyers tècnics, és a dir, d'aquells les titulacions dels quals es corresponen amb la superació del primer cicle dels ensenyaments tècnics universitaris, segons les previsions de la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, sobre reforma universitària. A aquests efectes, es pren com a referència de les seves respectives especialitats, i no obstant la seva eventual i necessària reforma o modificació en virtut de les circumstàncies i exigències canviant d'ordre tecnològic, acadèmic i de demanda social, les que figuren enumerades en el Decret 148/1969, com a determinants dels diferents sectors d'activitat dins els quals han d'exercir els titulats de manera plena i en tota la seva extensió les competències professionals que els són pròpies.

Tot això, òbviament, sense perjudici del que sobre això puguin establir les directrius de les comunitats europees que siguin aplicables, si s'escau, i de les atribucions professionals d'arquitectes i enginyers en l'àmbit de la seva pròpia especialitat i per raó del seu nivell de formació, que seran objecte d'una pròxima regulació per mitjà d'una llei d'acord amb el mandat constitucional.

L'esperit d'aquesta Llei no és l'atorgament de facultats alienes a la formació universitària dels titulats, sinó el reconeixement de les que els són pròpies, la seva consolidació i la potenciació del seu exercici independent, sense restriccions artificioses o injustificades i sense que amb això s'introdueixin interferències en el camp de les atribucions que puguin ser pròpies d'altres tècnics titulats i, en el cas de l'edificació, dels arquitectes.

Finalment i per ara, s'exclou l'extensió d'aquesta Llei als funcionaris de les diferents administracions públiques, perquè s'entén que tenen definides les seves atribucions en la normativa pròpia corresponent. Això sense perjudici de la futura reordenació de cossos i escales que correspongui, en benefici de l'interès públic servit.

Quant als enginyers tècnics d'armament i construcció, titulats per l'Escola Superior de l'Exèrcit, es fa necessària la determinació i definició prèvies de les especialitats cursades, la qual cosa s'encarrega al Govern, com a pas previ obligat a l'extensió, a aquestes, d'aquesta Llei, a fi de delimitar-ne les atribucions de caràcter general.

Article primer

1. Els arquitectes i enginyers tècnics, una vegada complerts els requisits que estableix l'ordenament jurídic, tenen la plenitud de facultats i atribucions en l'exercici de la seva professió dins l'àmbit de la seva respectiva especialitat tècnica.

2. Als efectes que preveu aquesta Llei es considera especialitat cadascuna de les enumerades en el Decret 148/1969, de 13 de febrer, pel qual es regulen les denominacions dels graduats en escoles tècniques i les especialitats a cursar a les escoles d'arquitectes i enginyeria tècnica.

Article segon

1. Corresponen als enginyers tècnics, dins la seva respectiva especialitat, les atribucions professionals següents:

a) La redacció i signatura de projectes que tinguin per objecte la construcció, reforma, reparació, conservació, demolició, fabricació, instal·lació, muntatge o explotació de béns mobles o immobles, en els respectius casos, tant amb caràcter principal com accessori, sempre que quedin compresos per la seva naturalesa i característiques en la tècnica pròpia de cada titulació.

b) La direcció de les activitats objecte dels projectes a què es refereix l'apartat anterior, fins i tot quan els projectes hagin estat elaborats per un tercer.

c) La realització de mesuraments, càlculs, valoracions, taxacions, peritatges, estudis, informes, plànols d'excavacions i altres treballs anàlegs.

d) L'exercici de la docència en els diversos graus en els casos i termes previstos a la normativa corresponent i, en particular, de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària.

e) La direcció de tota classe d'indústries o explotacions i l'exercici, en general respecte d'aquestes, de les activitats a què es refereixen els apartats anteriors.

2. Corresponen als arquitectes tècnics totes les atribucions professionals descrites a l'apartat primer d'aquest article, en relació amb la seva especialitat d'execució d'obres; amb subjecció a les prescripcions de la legislació del sector de l'edificació.

La facultat d'elaborar projectes descrita al paràgraf a), es refereix als de tota classe d'obres i construccions que, d'acord amb la legislació expressada, no necessitin cap projecte arquitectònic; als d'intervencions parcials en edificis construïts que no alterin la seva configuració arquitectònica; als de demolició, i als d'organització, seguretat, control i economia d'obres d'edificació de qualsevol naturalesa.

3. Corresponen als enginyers tècnics d'obres públiques totes les atribucions professionals descrites a l'apartat primer d'aquest article, en relació amb les seves especialitats respectives, amb subjecció en cada cas a les prescripcions de la legislació reguladora de les obres públiques.

4. A més del que disposen els tres primers apartats d'aquest article, els arquitectes i enginyers tècnics tenen igualment els altres drets i atribucions professionals que reconeix l'ordenament jurídic vigent, així com les que les seves disposicions reguladores reconeixien als antics perits, aparelladors, facultatius i ajudants d'enginyers.

Les atribucions professionals que en aquesta Llei es reconeixen als arquitectes i enginyers tècnics també corresponen als antics perits, aparelladors, facultatius i aju-

dants d'enginyers, sempre que hagin accedit o accedeixin a l'especialitat corresponent de l'arquitectura o enginyeria tècnica de conformitat amb el que disposa la normativa que regula la utilització de les noves titulacions.

Article tercer

Les atribucions a què es refereix aquesta Llei s'han d'ajustar en tot cas en el seu exercici a les exigències derivades de les directives de les comunitats europees que hi siguin aplicables.

Article quart

Quan les activitats professionals incloses als articles anteriors es refereixin a matèries relatives a més d'una especialitat de l'arquitectura o enginyeria tècniques, s'exigeix la intervenció del titulat en l'especialitat que, per l'índole de la qüestió, sigui prevalent respecte de les altres. Si cap de les activitats en presència és prevalent respecte de les altres, s'exigeix la intervenció de tants titulats com especialitats hi hagi, i llavors la responsabilitat correspon a tots els interventors.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

El que estableix aquesta Llei no és directament aplicable als arquitectes i enginyers tècnics vinculats a l'Administració pública per una relació de serveis de naturalesa jurídica administrativa, els quals es regeixen per les seves respectives normes estatutàries.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.-1. S'autoritza el Govern a desplegar mitjançant un reglament el que estableix aquesta Llei.

2. D'acord amb el que estableix la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària, el Govern ha de modificar les especialitats a què es refereix l'article

1.2 d'aquesta Llei en consideració a les necessitats del mercat, a les corresponents variacions en els plans d'estudi de les escoles universitàries i a les exigències derivades de les directives de les comunitats europees.

3. El Govern ha de remetre en el termini d'un any a les Corts Generals un projecte de llei d'ordenació de l'edificació, en què s'han de regular les intervencions professionals dels tècnics facultatius, de conformitat amb el que preveu el número 2 de l'article 2 d'aquesta Llei, i dels altres agents que intervenen en el procés de l'edificació.

Segona.-D'acord amb el que preveu el número 3 de l'article 2 d'aquesta Llei, s'han de regular mitjançant una llei les intervencions professionals dels enginyers tècnics d'obres públiques quan es tracti de carreteres, ports, enginyeria de costes, infraestructura de centrals energètiques i de ferrocarrils, preses i obres hidràuliques.

Tercera.-El Govern ha de remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei pel qual s'han de regular les atribucions professionals dels tècnics titulats del segon cicle.

Quarta.-Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior, sobre atribucions professionals d'enginyers i arquitectes tècnics, que s'oposin al que estableix aquesta Llei, que entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 1 de abril de 1986.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors publicada al «BOE» 100, de 26-4-1986.)